

Geen 'mechanische' inspiratie van de Schrift

Uit "Het profetische Woord" (1931), dr. K. Dijk

Over de inspiratie van de Schrift heeft dr. K. Dijk mijns inziens (M.V.) zeer wijze dingen geschreven, namelijk in zijn (zeer omvangrijke) werk "Het Profetische Woord" (1931). Ik verwijs verder naar dat werk, maar hier toch een uittreksel (p.368-370):

“... dat een zuivere beschouwing van de inspiratie evenveel recht doet wedervaren aan den menschelijken als aan den goddelijken factor. Dit is niet mogelijk op het standpunt der z.g.n. *mechanische* inspiratie. Zij verwaarloost, gelijk reeds vroeger is opgemerkt, al het natuurlijke, waarvan de Heilige Geest Zich bedient en waaraan Hij Zich aansluit ... Zij maakt de auteurs tot willooze instrumenten in de hand des Geestes, en zij moet er toe komen te leeren, dat de Bijbel boek voor boek, en woord voor woord, en letter voor letter door den goddelijken auteur aan de vervaardigers is gedictieerd, zoodat hun persoonlijkheid, de tijd, waarin ze leven, de voorstelling, welke zij van de dingen koesteren, etc, in geen enkel opzicht in aanmerking komen ... En daarmee gaat ook de schoonheid der Schrift verloren. Er zou dan geen variatie meer kunnen zijn in taal en stijl, in levensintonatie en levensopenbaring, en de Schrift was één strakke eenvormigheid. Er zou geen menschelijk leven in trillen en geen menschelijk hart in kloppen, en alles zou een mechanisch karakter dragen, Dit is èn met het wezen der inspiratie, d.i.

met het werk Gods in strijd, want God gaat met den mensch, dien Hij schiep naar Zijn beeld, niet om, alsof deze een machine ware, èn het is ook in tegen spraak met de Schrift zelve, die ja een goddelijk boek, maar tegelijk een menschelijk boek is in den schoonsten zin des woords.

Dit houdt natuurlijk niet in, dat de Geest nimmer iets letterlijk uit den hemel dicteert. Er zijn tal van Schriftgedeelten, die op het onmiddellijk bevel des Heeren zijn opgeschreven. Men denke aan vele episodes uit de profetieën, en aan de zeven brieven van den verheerlijkten Heiland aan de zeven kerken in KleinAzië en aan tal van andere gedeelten uit de Openbaring aan Johannes op Patmos.

Maar ook dan, wanneer de Geest Gods den profeten en apostelen vóór zegt, wat zij het volk des Heeren moeten prediken en schrijven, gaat Zijn dicteerende werkzaamheid niet om buiten de persoonlijkheid van het instrument der openbaring, en handhaaft de goddelijke auteur het eigen-zijn van hen, die Hij verkoor om Zijn getuigen te zijn. Wij kunnen het eigenlijk zóó uitdrukken, dat God nimmer mechanisch werkt in tegenstelling met het organische. Wij hebben geen Bijbel, die als de Diana der Efeziërs uit den hemel gevallen zou zijn, maar een Heilige Schrift, welke de Heere gegeven heeft door den dienst der menschen ... Hij [de mens] is een schepsel met een zedelijke natuur. De Almachtige heeft hem begiftigd met een eigen bewustzijn en met een formeel-vrije zelfbepaling, en de mensch denkt zelf en wil zelf en bepaalt zelf. Welnu, die zedelijke natuur wordt door God gehandhaafd. In Zijn voorzienigheid onderdrukt en verwaarloost Hij haar niet. Hij behandelt den mensch niet, alsof deze een machine was, of een stok en een blok, maar Hij eerbiedigt Zijn beeld-drager in zijn eigen-zijn”.

Zie verder : <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Door-God-ingegeven.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm